

Czwartek, 19 stycznia 2006 r.

10. wzywa UE do podjęcia działań w celu zapewnienia poszanowania podstawowych wolności, w myśl art. 1 powyższego Porozumienia o współpracy oraz wyciągnięcia konsekwencji z ataków na swobody obywatelskie; wzywa również UE do uzależnienia dalszej pomocy finansowej od poprawy sytuacji w dziedzinie ochrony praw człowieka w Kambodży;
11. ponawia wezwanie do wysłania do Kambodży delegacji ad hoc Parlamentu celem przeprowadzenia oceny poszanowania postanowień art. 1 Porozumienia o współpracy i oceny położenia uwięzionych parlamentarzystów, przedstawicieli mediów i przywódców krajowych związków zawodowych;
12. wzywa władze Kambodży do pełnego stosowania Konwencji dotyczącej statusu uchodźców z 1953 r. zarówno jeżeli chodzi o ochronę uchodźców z terenów górskich, wstrzymanie przymusowych deportacji do Wietnamu, jak i zagwarantowanie statusu uchodźcy etnicznym Khmerom Krom uciekającym z Wietnamu;
13. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Wysokiemu Komisarzowi NZ ds. Praw Człowieka, Specjalnemu Przedstawicielowi Sekretarza Generalnego ONZ ds. Praw Człowieka w Kambodży, Prezesowi Banku Światowego, Sekretariatowi państw ASEAN oraz rządowi i Zgromadzeniu Narodowemu Królestwa Kambodży.

P6_TA(2006)0033

Niepełnosprawność i rozwój

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie niepełnosprawności i rozwoju

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 13 Traktatu WE,
- uwzględniając art. 21 i 26 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej, która wymienia prawa osób niepełnosprawnych,
- uwzględniając art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej oraz art. 14 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka i Podstawowych Wolności,
- uwzględniając rezolucje Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE z dnia 1 listopada 2001 r. w sprawie praw osób niepełnosprawnych i osób starszych w krajach AKP ⁽¹⁾ oraz z dnia 21 marca 2002 r. w sprawie zagadnień zdrowotnych, młodzieży, osób starszych i osób niepełnosprawnych ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 3 września 2003 r. w sprawie komunikatu Komisji „W kierunku prawnie wiążącego instrumentu na rzecz propagowania i ochrony praw i godności osób niepełnosprawnych” (COM(2003)0016) ⁽³⁾,
- uwzględniając Milenijne Cele Rozwoju ONZ (rezolucja Zgromadzenia Ogólnego 60/1 z dnia 16 września 2005 r. w sprawie wyników Światowego Szczytu ONZ w 2005 r.),
- uwzględniając rezolucję Światowej Organizacji Zdrowia (WHO) 58.23 z dnia 25 maja 2005 r. w sprawie niepełnosprawności, włącznie z prewencją, zarządzaniem i rehabilitacją,

⁽¹⁾ Dz.U. C 78 z 2.4.2002, str. 64.

⁽²⁾ Dz.U. C 231 z 27.9.2002, str. 55.

⁽³⁾ Dz.U. C 76 E z 25.3.2004, str. 231.

Czwartek, 19 stycznia 2006 r.

- uwzględniając standardowe przepisy ONZ w sprawie wyrównania szans dla osób niepełnosprawnych (rezolucja Zgromadzenia Ogólnego 48/96 z dnia 20 grudnia 1993 r.),
 - uwzględniając konwencję ONZ o prawach dziecka,
 - uwzględniając Światowy Program Działania ONZ odnośnie osób niepełnosprawnych (rezolucja Zgromadzenia Ogólnego 37/52 z dnia 3 grudnia 1982 r.),
 - uwzględniając Dekadę Niepełnosprawnych Azji i Pacyfiku (1993-2002), Dekadę Niepełnosprawnych Afryki (2000-2009), nową Dekadę Niepełnosprawnych Azji i Pacyfiku (2003-2012) oraz Europejski Rok Osób Niepełnosprawnych (2003),
 - uwzględniając Wytyczne Komisji w sprawie Niepełnosprawności i Rozwoju dla delegacji oraz służb UE z marca 2003 r. (wytyczne Komisji),
 - uwzględniając art. 108 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że ludzie niepełnosprawni w krajach rozwijających się, a w szczególności niepełnosprawne kobiety i dzieci, należą często do osób najuboższych, znajdują się w najgorszym położeniu, są społecznie wykluczone i często nie mają dostępu do pomocy rozwojowej; mając na uwadze, że według szacunków Banku Światowego 20 % najuboższych ludzi świata to osoby niepełnosprawne,
- B. mając na uwadze, że według szacunków ONZ, ludzie niepełnosprawni stanowią pomiędzy 7 % a 10 % populacji wszystkich krajów, a szacunki Sieci Informacyjnej dotyczącej Populacji ONZ wskazują, że na 800 milionów ludzi mieszkających w Afryce, prawie 50 milionów to osoby niepełnosprawne,
- C. mając na uwadze, że realizacja Milenijnych Celów Rozwoju ONZ nie będzie możliwa bez wyraźnego i aktywnego włączenia ludzi niepełnosprawnych, bez względu na ich wiek,
- D. mając na uwadze, że w Wytycznych Komisji, podkreślono potrzebę zapewnienia dostępu i włączenia osób niepełnosprawnych w politykę i we wszystkie działania wspierane przez delegację UE,
- E. mając na uwadze zaangażowanie Komisji w negocjacje na temat projektu Konwencji ONZ w sprawie propagowania i ochrony praw i godności osób niepełnosprawnych (projekt konwencji ONZ) oraz fakt, że pożądane byłoby szybkie przyjęcie tej Konwencji,
- F. mając na uwadze zaangażowanie UE w zwalczanie dyskryminacji ze względu na wiek, rasę, przynależność etniczną, niepełnosprawność, religię, płeć i orientację seksualną, musi być naczelną zasadą opartej na prawach podstawowych strategii rozwojowej,
- G. mając na uwadze, że niedożywienie, wypadki, traumatyczne przeżycia, konflikty, choroby zarówno zakaźne jak i niezakaźne, wrodzone oraz starzenie się, powodują niepełnosprawność i upośledzenia, a połowa upośledzeń jest do uniknięcia i wiąże się bezpośrednio z ubóstwem,
- H. mając na uwadze, że wśród zobowiązań „Edukacja dla Wszystkich”, znajdują się ułatwienie równego dostępu do nauczania osób niepełnosprawnych oraz ich rodzin,
- I. mając na uwadze, że chociaż ważny jest ułatwiony dostęp do budynków, w szczególności do szkół, miejsca pracy, budynków publicznych, urbaniści często nie wykorzystują szans przystosowania ich projektów zabudowy otoczenia do potrzeb ludzi niepełnosprawnych, zwłaszcza w trakcie odbudowy po dostarczeniu pomocy kryzysowej,
- J. mając na uwadze, że w zakresie kształtowania polityki, powinny uczestniczyć oraz być konsultowane grupy reprezentujące osoby niepełnosprawne, które powinny również reprezentować interesy niepełnosprawnych w obrębie ciał doradczych; mając na uwadze, że osoby niepełnosprawne oraz ich organizacje nie otrzymują wystarczającej szansy uczestnictwa w przygotowywaniu krajowych dokumentów strategicznych Komisji,

Czwartek, 19 stycznia 2006 r.

1. podkreśla, że kwestia niepełnosprawności powinna być uwzględniana w polityce rozwoju Komisji oraz w jej konkretnych programach opracowanych w celu zajęcia się kwestiami prewencji, opieki, usamodzielniania i walki z wykluczeniem społecznym;
2. uważa, że kwestie związane z niepełnosprawnością muszą zostać uwzględnione na wszystkich poziomach, od układania polityk, poprzez ich wdrażanie, aż do oceny, włącznie z działaniami następczymi z związku z oświadczeniem UE w sprawie polityki rozwoju oraz planu działania UE w sprawie Afryki;
3. wzywa Komisję do opracowania szczegółowego, technicznego planu wdrożenia jej Wytycznych, włącznie z wytycznymi w sprawie sektorowej polityki integracyjnej, oraz podręcznikiem dotyczącym zintegrowanego zarządzania etapami projektu, modelem szkoleniowym dla służb i delegacji oraz rocznymi sprawozdaniami dla Komisji i Rady;
4. wzywa Komisję do zapewnienia, że zostały przeznaczone wystarczające środki na działania związane z niepełnosprawnością, w celu:
 - analizy stopnia, do jakiego uwzględnia się potrzeby osób niepełnosprawnych w środkach współpracy UE na rzecz rozwoju w zakresie edukacji, zdrowia, zatrudnienia, infrastruktury oraz redukcji ubóstwa;
 - podjęcia działań w tym obszarze w oparciu o strategię określone w Wytycznych Komisji;
 - zwiększenia świadomości wśród wszystkich stron zaangażowanych w działaniach współpracy UE na rzecz rozwoju, odnośnie kwestii związanych z niepełnosprawnością oraz propagowaniem i ochroną podstawowych praw człowieka ludzi niepełnosprawnych w krajach rozwijających się;
5. wzywa Komisję do włączenia niepełnosprawności oraz ludzi niepełnosprawnych do przyszłych programów tematycznych i geograficznych UE, w ramach przyszłego instrumentu współpracy na rzecz rozwoju;
6. wzywa Radę i Komisję do wspierania włączenia do powyższego projektu Konwencji ONZ osobnego artykułu na temat współpracy międzynarodowej jako niezbędnego fundamentu wspólnych działań krajów rozwijających się oraz pomiędzy krajami rozwijającymi się i UE;
7. uważa, że rok 2007, Europejski Rok Równego Traktowania i Równych Szans dla Wszystkich, powinien zapewnić UE szansę wyrażenia jej wartości w jej politykach i działaniach zewnętrznych i wzywa Komisję do przedstawienia konkretnej inicjatywy w sprawie niedyskryminacji oraz praw osób niepełnosprawnych w ramach współpracy na rzecz rozwoju;
8. wzywa Komisję do aktywnego uczestnictwa w kampaniach wspieranych przez Światową Organizację Zdrowia, mających na celu zapobieganie możliwym do uniknięcia upośledzeniom, takich jak kampania WHO „Vision 2020” mająca na celu wyeliminowanie do 2020 dającej się zapobiec ślepoty, światowa inicjatywa zwalczania polio, światowa strategia na rzecz dalszego zmniejszenia obciążenia trądem i długotrwałe działania kontroli trądu (2006-2010) oraz światowy program zwalczania filariozy limfatycznej;
9. wzywa Komisję do włączenia niepełnosprawności do polityki i programów z zakresu zdrowia, w szczególności w obszarze zdrowia dziecka, zdrowia seksualnego i rozrodczego, zdrowia psychicznego, starzenia się, HIV/AIDS oraz przewlekłych stanów chorobowych;
10. wzywa, aby Komisja, w ramach swojej polityki rozwoju oraz rządu, zapewniły osobom niepełnosprawnym dostęp do pomocnych urządzeń oraz równy dostęp do wszelkich usług i programów służby zdrowia;

Czwartek, 19 stycznia 2006 r.

11. wzywa Komisję do skupienia uwagi na zapobieganiu niepełnosprawności, mając na uwadze, że szacunkowo 100 milionów ludzi na świecie żyje z upośledzeniami, które spowodowane są niedożywieniem i złymi warunkami sanitarnymi, a których można zatem uniknąć, do uniknięcia również jest około 70 % przypadków ślepoty dziecięcej w Azji i w Afryce;
 12. wzywa, aby Komisja, w ramach swojej polityki rozwoju oraz rządu, udzieliły wsparcia władzom publicznym w diagnozowaniu niepełnosprawności w jak najwcześniejszym stadium oraz we włączaniu wspólnotowych programów rehabilitacyjnych do podstawowej służby zdrowia;
 13. nalega, aby edukacja dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnej, będąca jednym z Milenijnych Celów Rozwoju ONZ, stanowiła integralną część projektu stworzenia powszechnego szkolnictwa podstawowego, włącznie z usługami wczesnej interwencji oraz wsparciem i szkoleniem dla rodzin dzieci niepełnosprawnych; zwraca uwagę na koncepcję powszechnej oświaty UNESCO, której celem jest pełna integracja społeczna;
 14. wzywa Komisję oraz delegacje UE do wspierania szkolenia zawodowego, stażów zawodowych oraz usług w zakresie rozwoju działalności gospodarczej poprzez projekty wspólnotowe, obejmujące osoby niepełnosprawne oraz do zachęcania krajów rozwijających się do ratyfikowania konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy z 1983 r. w sprawie rehabilitacji i zatrudniania osób niepełnosprawnych;
 15. wspiera w pełni, biorąc pod uwagę zwłaszcza dziecięce ofiary min, światowe wysiłki zmierzające do wyeliminowania min przeciwpiechotnych oraz innych, podobnych, kontrowersyjnych rodzajów broni, jak amunicja kasetowa; wzywa Radę i Komisję do podjęcia niezwłocznych działań przeciwko krajom, które w dalszym ciągu produkują, sprzedają lub używają min przeciwpiechotnych; wzywa Radę i Komisję nadania eliminacji min przeciwpiechotnych priorytetowego znaczenia w krajach rozwijających się;
 16. wzywa Komisję do zapewnienia, że nowe projekty budynków z funduszy UE zawsze przestrzegają norm Międzynarodowej Organizacji Normalizacji, odnośnie projektów budynków do których jest łatwy dostęp, w celu umożliwienia wszystkim dostęp do budynku;
 17. wzywa delegacje Komisji do podjęcia przemyślanych działań w celu ułatwienia procesu tworzenia lub wzmocnienia organizacji osób niepełnosprawnych oraz w celu zapewnienia, że organizacje te będą uczestniczyły w konsultacjach i przygotowaniu przyszłych krajowych dokumentów strategicznych;
 18. wzywa Komisję do zapewnienia, aby osoby niepełnosprawne były odąd włączane do unijnych programów współpracy na rzecz rozwoju, a także do aktywnych działań na rzecz ich włączenia do wszystkich unijnych programów na rzecz likwidacji ubóstwa;
 19. zwraca się do Komisji i rządów krajowych o uzyskiwanie danych dotyczących odsetka i statusu (w tym wieku i płci) niepełnosprawnych wśród osób najuboższych, uczących się, zatrudnionych lub prowadzących własną działalność oraz danych dotyczących wpływu projektów i polityki w dziedzinie edukacji, zdrowia, zatrudnienia i redukcji ubóstwa na osoby niepełnosprawne;
 20. wzywa naukowców, w tym tych specjalizujących się w badaniach medycznych i społeczno-ekonomicznych, do podwojenia i skoordynowania ich wysiłków na rzecz dostarczania przydatnych danych i badań, ponieważ mają one kluczowe znaczenie dla szerszego uwzględnienia kwestii niepełnosprawności w ramach programu na rzecz gospodarki, ochrony społecznej oraz programu rozwoju;
 21. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządóm i parlamentom Państw Członkowskich, Radzie Ministrów AKP-UE, Wspólnemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu AKP-UE, ONZ, UNESCO i Unii Afrykańskiej.
-